

EUGENIA PAWLISZYN

Ochotniczka Eugenia Pawliszyn, urodzona 10 listopada 1922 r., panna, przy rodzicach.

Zostałam wywieziona z miejscowości Dobrowody, pow. Zbaraż, woj. tarnopolskie, do Rosji, Komi ASRR, *ryłuskoj [priłuzskij] rajon*, posesłek Objaczewo, 10 lutego 1940 roku. Podróż trwała 27 dni.

Warunki podróży były niemożliwe, wagony towarowe były bez żadnego światła, bez wody i zamknięte, a jedzenia również nie dawali i dużo osób nawet w czasie podróży poginęło. Przywieziono nas na posesłek i od razu nas wyprowadzono do pracy.

Pracowałam w lesie, woziałam drzewo, pracowałam bardzo ciężko. Wynagrodzenie za pracę było bardzo niskie, tak że nie wystarczało na życie. Rodzice moi sprzedawali ostatnie rzeczy, aby utrzymać się przy życiu.

Opieki lekarskiej w ogóle żadnej nie było.

Amnestia została ogłoszona 27 października 1941 roku. Z Sybiru wyjechałam 27 grudnia do Uzbekistanu do *obłasti* bucharskiej, rejonu guzorskiego i tam pracowałam w kołchozie przy wacie za wynagrodzenie – 30 dkg mąki jęczmiennej. Z chwilą, gdy się dowiedziałam, że przyjmują kobiety do wojska, wniosłam podanie i zostałam przyjęta do Pomocniczej Służby Kobiet jako ochotniczka.

Za granicę wyjechałam 16 sierpnia 1942 roku.

Miejsce postoju, 11 marca 1943 r.